

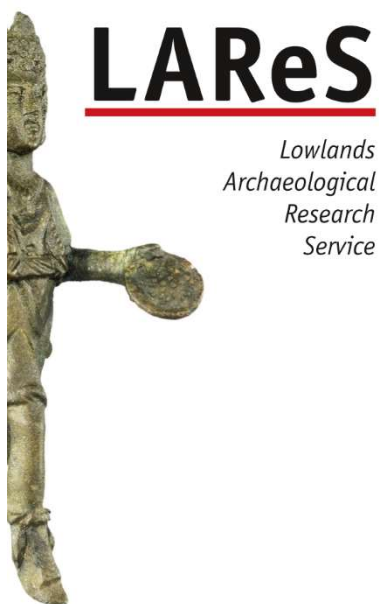
Proefsleuvenonderzoek aan de Bekaflaan te Aarschot

deel I

Elly N.A. Heirbaut
Caroline Dockx

2020C368
05 05 20
WP 2
VL 1
SP
PR

Colofon

Titel: Proefsleuvenonderzoek aan de Bekaflaan te Aarschot. Deel I.

Auteur: E.N.A. Heirbaut & C. Dockx

Grafische illustraties/GIS: LArES

Rapportnummer: LArES-rapport 314

Bekrachtigde archeologienota: ID 12077

Projectleider/Veldwerkleider: E.N.A. Heirbaut (OE/ERK/Archeoloog/2016/00162)

Uitvoerder: LArES, Lowlands Archaeological Research Service

Vestiging: Rozenlaan 15, 2980 Halle-Zoersel

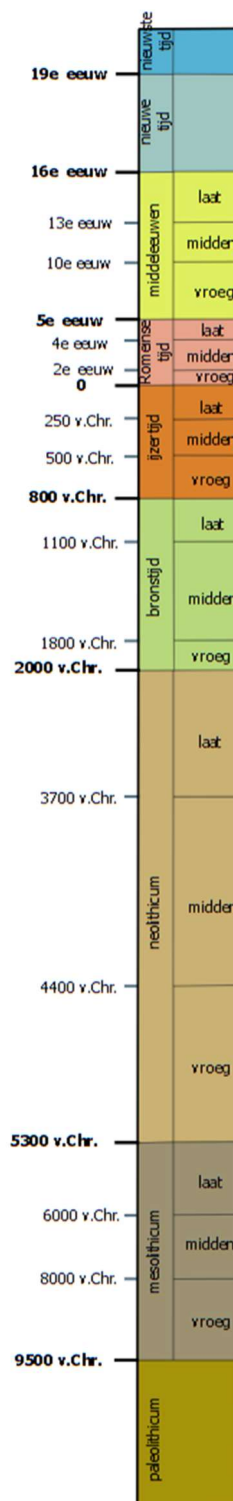
Publicatiedatum: mei 2020

Publicatieplaats: Halle-Zoersel

Illustratieverantwoording voorblad: overzicht werkput 2

© LArES. Niets uit deze uitgave mag zonder bronvermelding worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke andere manier dan ook.

LArES aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

Het chronologisch kader dient ter oriëntatie voor de verschillende archeologische perioden. De perioden zijn gevat in algemene tijdvakken, regionale verschillen zijn hier niet in opgenomen.

Deel I. Verslag van de resultaten van het onderzoek

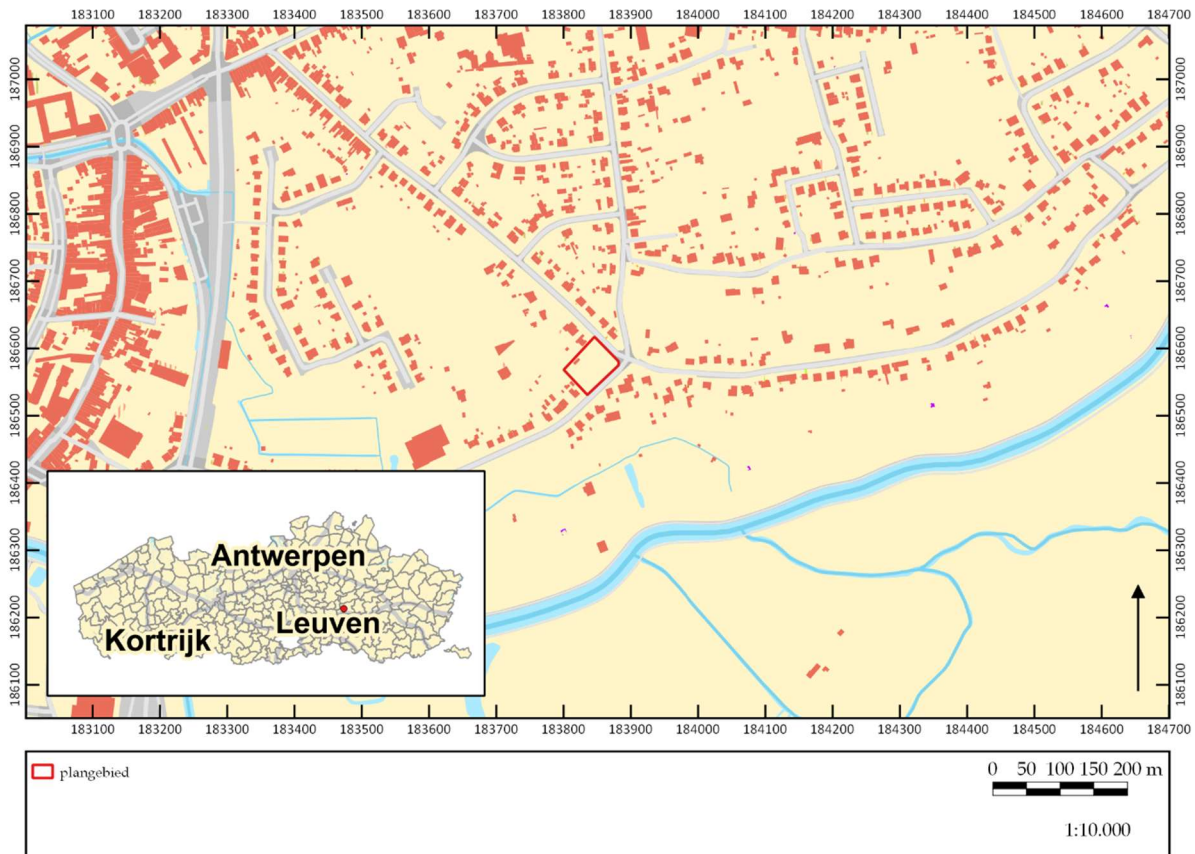
Inhoudsopgave

1 INLEIDING	6
1.1 AANLEIDING PROEFSLEUVENONDERZOEK: GEPLANDE WERKEN	6
1.2 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS	8
2 ARCHEOLOGISCH VOORONDERZOEK	9
2.1 HISTORISCH KADER	9
2.2 ARCHEOLOGISCH KADER	9
2.3 LANDSCHAPPELIJK KADER	10
2.4 ARCHEOLOGISCHE VERWACHTING	11
3 ONDERZOEKSOPDRACHT, METHODEN EN TECHNIEKEN	13
3.1 ONDERZOEKSSTRATEGIE	13
3.2 ONDERZOEKSVRAGEN	13
3.3 RANDVOORWAARDEN	14
4 PROEFSLEUVENONDERZOEK	15
4.1 METHODIEK	15
4.1.1 BEKRACHTIGD PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	15
4.1.2 UITGEVOERDE PUTTENPLAN	17
4.1.3 ONDERZOEKSMETHODIEK TIJDENS HET VELDWERK	17
4.1.4 ONDERZOEKSMETHODIEK TIJDENS DE UITWERKING	18
4.2 BODEMOPBOUW	19
4.3 SPOREN EN STRUCTUREN	21
4.3.1 DATERING VAN DE SPOREN	21
4.3.2 METAALTIJDEN	22
4.3.3 MIDDELEEUWEN	25
4.3.4 RECENTE VERSTORINGEN	26
4.4 VONDSTEN	26
4.4.1 METAALTIJDEN	27
4.4.2 VROEGE MIDDELEEUWEN?	27
5 CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN	29
5.1 ANALYSE	29
5.2 CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN	30
LITERATUUR	31
GERAADPLEEGDE WEBSITES	31

GERAADPLEEGDE LITERATUUR	31
<u>LIJST VAN FIGUREN</u>	<u>32</u>
<u>LIJST VAN BIJLAGEN</u>	<u>32</u>

1 Inleiding

Het plangebied is gelegen op de hoek van de Bekaflaan en de Steystraat in Aarschot. Het omvat enkele percelen die momenteel bebouwd/begroeid zijn. De opdrachtgever plant het gebied te verkavelen (fig. 1).¹

Figuur 1. Kadasterkaart met aanduiding onderzoeksgebied.

©LARES

1.1 Aanleiding proefsleuvenonderzoek: geplande werken

Naar aanleiding van een omgevingsvergunningsaanvraag is voor het projectgebied een archeologienota opgesteld (onder de projectcode 2019H165).²

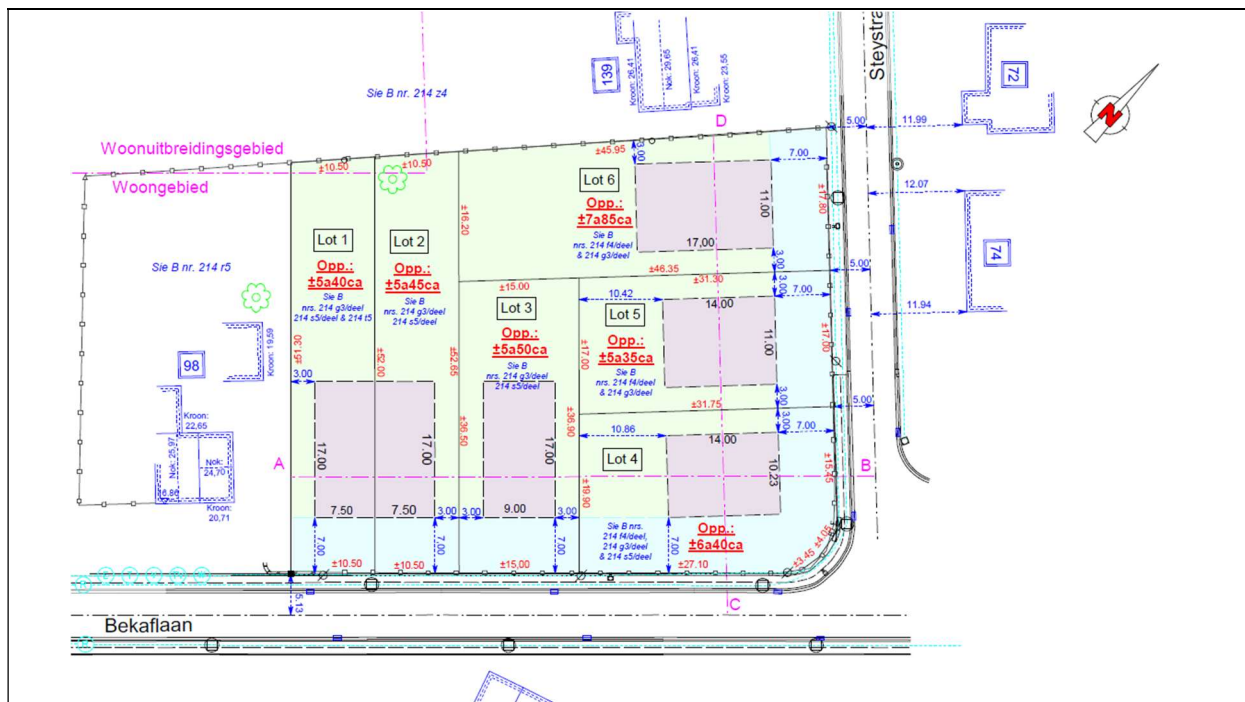
Er zullen zes bouwkvavels worden gecreëerd (fig. 2). Op loten 1 en 2 wordt halfopen bebouwing voorzien, op de andere loten open bebouwing. De bouwzones bevinden zich op 7 m van de openbare weg.

Omdat het een verkaveling betreft, is niet bekend of de geplande bebouwing onderkelderde zal worden of niet. Ook is niet bekend waar de verhardingen voor opritten en terrassen zullen komen, noch waar de nutsleidingen zullen worden gelegd. Verder is in functie van een verkavelingsvergunning ook niet bekend of er nog bijgebouwen kunnen worden opgetrokken, waar deze zullen komen en hoe deze zullen worden opgetrokken.³

¹ Heirbaut 2019.

² Heirbaut 2019.

³ Heirbaut 2019.

Figuur 2. Verkavelingsplan.

1.2 Administratieve gegevens

Naam site/toponiem	Bekaflaan & Steystraat z.n., 3200 Aarschot
Ligging	Bekaflaan & Steystraat z.n., 3200 Aarschot
Kadastrale gegevens	AARSCHOT, afdeling 1, sectie B, percelen 214f4, 214g4, 214g3, 214h4 en 214n3
Bounding Box	X Y
	184029.543687 186669.040756
	183691.86613 186669.040756
	184029.543687 186487.957944
	183691.86613 186487.957944
Onderzoek	Proefsleuvenonderzoek
Projectcode	2020C366
Uitvoerders/actoren	Caroline Dockx (erkend archeoloog) Marjolijn De Puydt (assistent-archeoloog)
Geraadpleegd extern	nvt
Erkend archeoloog	Caroline Dockx: OE/ERK/Archeoloog/2019/00020
Geraadpleegde externe personen	nvt
Termijn veldwerk	mei 2020
Oppervlakte plangebied	3.580 m ²
Geplande ingreep	Verkaveling van bestaande percelen in 6 loten voor nieuwbouwwoningen
Geldende wetgeving en voorwaarden	Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014. De nota werd opgesteld overeenkomstig de Code van Goede Praktijk. De totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, bedraagt 3.000 m ² of meer, zoals bepaald in artikel 5.4.2 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.
Randvoorwaarden	nvt
Doelstelling	Het doel van het proefsleuvenonderzoek is om na te gaan of er archeologische resten in het projectgebied aanwezig zijn, hoe ze dateren, wat de mogelijke bedreigingen zijn voor het eventueel aanwezige bodemarchief en hoe hiermee dient te worden omgegaan.
Thesaurus	Proefsleuvenonderzoek

2 Archeologisch vooronderzoek

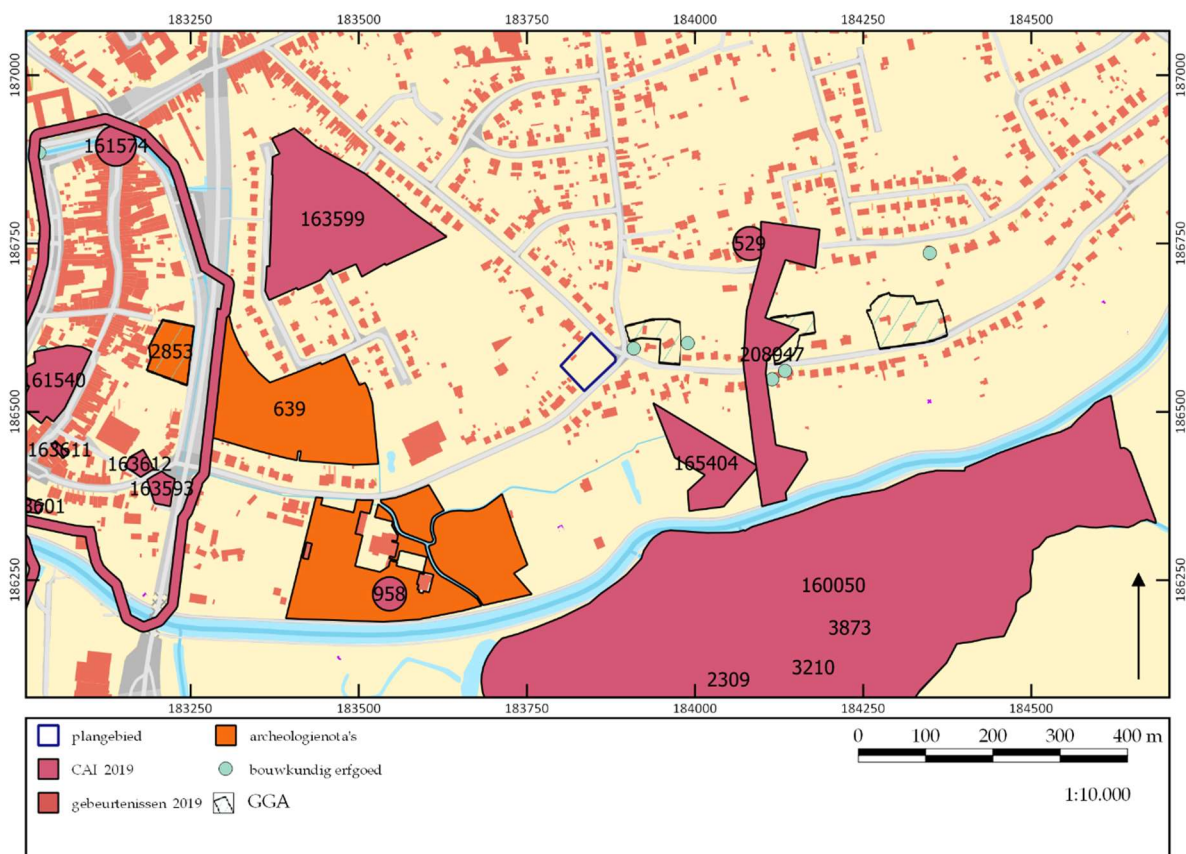
2.1 Historisch kader

Voor de studie van de historische kaarten volstaat het te verwijzen naar de archeologienota waarvan akte is genomen, waarin de beschikbare historische kaarten en luchtfoto's uitgebreid zijn besproken.⁴ Een beknopte geschiedenis van Aarschot kan eveneens in deze archeologienota worden gevonden.⁵

2.2 Archeologisch kader

Als gekeken wordt naar het gebied rond Aarschot - dus niet zozeer alleen rondom het onderhavige plangebied maar in een nog breder regionale setting - dan blijkt dat dit landschap rijk is aan archeologische vindplaatsen (fig. 3).

De oudste bewoningssporen in de omgeving van het plangebied dateren uit de steentijd. Het betreft lithisch materiaal uit het paleolithicum (CAI ID 3873) en mesolithicum (CAI ID 529) en lithisch materiaal dat niet gedateerd kon worden (CAI ID 958). Deze werden ten noordoosten, ten zuidoosten en ten zuidwesten van het terrein aangetroffen op korte afstand van de Demer.

Figuur 3. Overzicht van de bekende archeologische vindplaatsen op de DTM. ©LARES

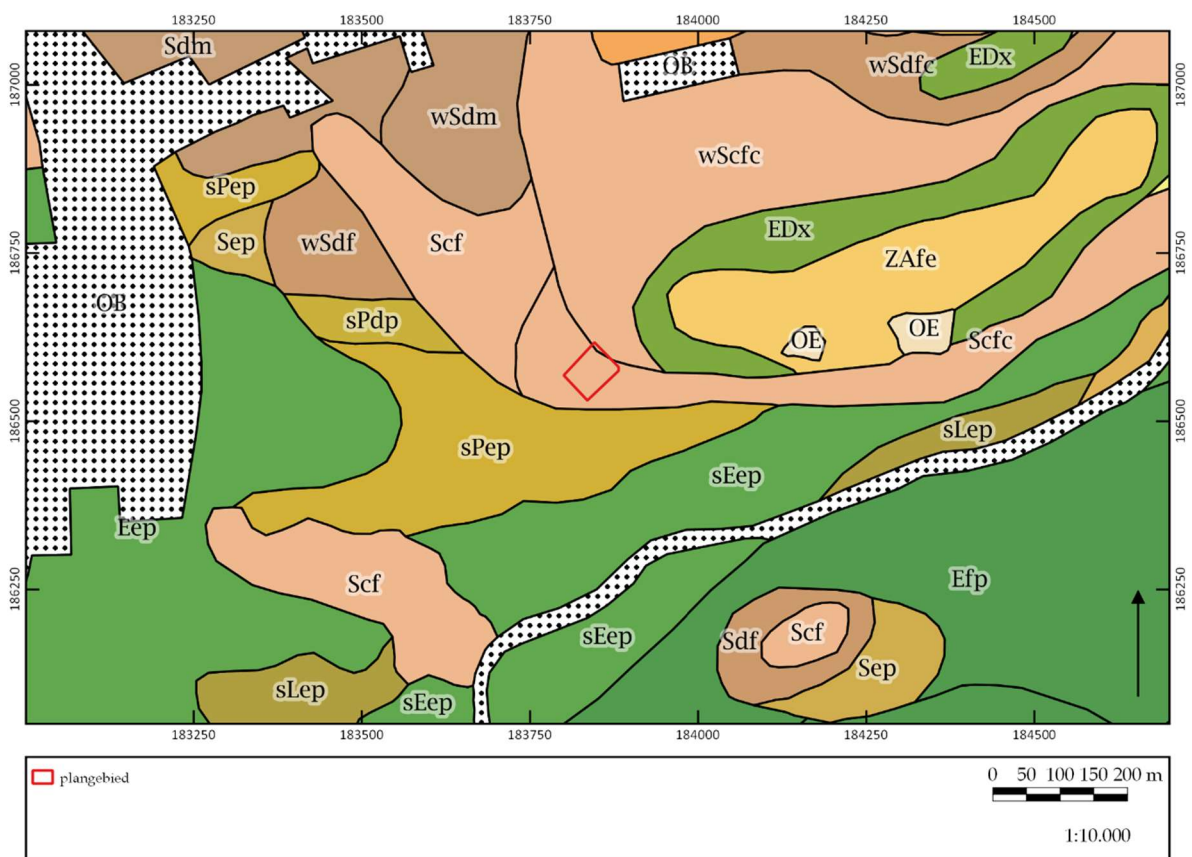
⁴ Heirbaut 2019.

⁵ Heirbaut 2019.

Bewoningssporen uit de metaaltijden en de Romeinse tijd zijn tot op heden nog niet aangetroffen in de omgeving van het plangebied. Hier dient echter wel de kanttekening bij gemaakt te worden dat dit niet per sé het toenmalige bewoningsbeeld hoeft te representeren. Het is mogelijk dat er in de omgeving van het plangebied nog niets over bekend is omdat dergelijke sporen nog niet werden aangetroffen tijdens archeologisch onderzoek.

Resten en sporen uit de middeleeuwen zijn goed vertegenwoordigd in de regio van het plangebied. Er werden verschillende losse vondsten aangetroffen (CAI ID 210865) maar ook nederzettingen met een kerk en kerkhof (CAI ID 160050 & 3873) en enkele bouwkundige erfgoedrelicten uit de late middeleeuwen zoals de Sint-Pieterskerk (CAI ID 2383), een motte aan het Kasteel van Schoonhoven (CAI ID 2309), een watermolen (CAI ID 161566) en een lazerij (CAI ID 163594).

Tot slot zijn ook structuren uit de nieuwe tijd gelokaliseerd. Het gaat hierbij om een verdedigingslinie uit de 17^e eeuw (CAI ID 165404) en 18^e eeuw (CAI ID 208947) en een site met walgracht (CAI ID 163599). Tot slot zijn ook graven uit de 16^e eeuw aan het licht gekomen (CAI ID 163595).⁶

Figuur 4. Uitsnede van de bodemkaart met aanduiding van het plangebied. © DOV/LARES

2.3 Landschappelijk kader

De landschapshistoriek van het plangebied wordt bepaald door de aanwezigheid van de formatie van Diest die zich ter hoogte van het plangebied op een diepte van ca. 0,6 m onder het huidige maaiveld bevindt. Tijdens het quartair zijn hierop eolische

⁶ Heirbaut 2019.

afzettingen afgezet (laat-weichseliaan tot vroeg-holoceen) en binnen een deel van het plangebied ook fluviatiele afzettingen (holoceen en tardiglaciaal). Ter plaatse van het plangebied wordt de bodem getypeerd als een matig droge lemige zandbodem met weinig duidelijke ijzer- en/of humus-B-horizont.

Vanaf de 18^e eeuw kunnen we beschikken over verschillende cartografische bronnen. Daarop is te zien dat het plangebied gedurende de gehele periode onbebouwd bleef en enkel voor agrarische doelen werd gebruikt. Latere kaarten (en luchtfoto's) geven aan dat het gebruik van het terrein waarschijnlijk niet gewijzigd is ten opzichte van enkele decennia eerder.⁷

2.4 Archeologische verwachting

Vanuit bovenstaande beschrijvingen van het ruimere gebied is het duidelijk dat ook voor het plangebied geldt dat er zeker sprake is van een middelhoge archeologische potentie. Vooral het eeuwenlange onverstoorde karakter van de terrein biedt een groot bewaringspotentieel voor sporen en vondsten uit alle archeologische perioden.

Op basis van de landschappelijke situatie van het plangebied kan wel gesteld worden dat er een gradiëntsituatie aanwezig is. Het plangebied ligt op de flank van de zandrug die ten noordoosten zichtbaar is en op minder dan 200 m van stromend water. Hierdoor bevindt het plangebied zich binnen de range van 0-250 m die aangehouden wordt voor het verwachtingsmodel voor het treffen van steentijdartefactensites. Dit model geeft aan dat binnen die afstand vanaf water (rivier, beek, ven, drassige zone) de mogelijkheid groot is om steentijdartefactensites te treffen. Een dergelijke situatie is aantrekkelijk voor de jagers-verzamelaars uit het paleo- en mesolithicum.

In de omgeving zijn verschillende locaties bekend waar steentijd artefacten zijn gevonden. Bovendien geeft de bodemkaart een podzolbodem aan, een bodemtype waarvan bekend is dat het potentie biedt voor het treffen van een dergelijke site. Tenslotte is het terrein niet verstoord door bebouwing of graafwerken, waardoor een dergelijke site zich nog (redelijk) intact in de bodem kan bevinden. Alleen de landbouwactiviteiten van de afgelopen eeuwen zouden een eventuele site kunnen hebben verstoord. Op basis van het landschappelijk bodemonderzoek is echter gebleken dat er binnen het plangebied een A/C-profiel voorkomt waardoor er nog maar een kleine kans is op het aantreffen van steentijdresten.

Vanaf het neolithicum wordt de landbouw geïntroduceerd. De aanwezigheid van vruchtbare zandgronden zijn hiervoor erg aantrekkelijk. In de omgeving van het plangebied zijn resten uit het neolithicum gekend en kunnen dergelijke archeologische resten dan ook binnen het plangebied verwacht worden. De kans op het aantreffen van resten vanaf het neolithicum kan als middelhoog benoemd worden. Deze middelhoge potentie loopt evenwel door tot en met de late middeleeuwen, zoals ook blijkt uit de verschillende vondsten uit de omgeving. Vondsten kunnen bestaan uit stenen, metalen of ceramische resten. Verder kunnen ook sporen als paalsporen,

⁷ Heirbaut 2019.

haardsporen of kuilen voorkomen.

Vanaf de nieuwe tijd is op basis van historische kaarten te zien dat het plangebied onbebouwd was. Wel zijn in de omgeving sporen en vondsten uit de nieuwe tijd geattesteerd. Door de nabijheid van de linies en activiteiten tijdens Wereldoorlog I kunnen hier ook vondsten uit deze periodes aangetroffen worden. Er is bijgevolg een middelhoge kans dat er structuren, sporen of andere resten in en onder het maaiveld kunnen aangetroffen worden.⁸

⁸ Heirbaut 2019.

3 Onderzoeksoopdracht, methoden en technieken

3.1 Onderzoeksstrategie

Tijdens het bureauonderzoek is duidelijk geworden dat het niet mogelijk was om vast te stellen of er sprake was van een eventuele archeologische site en wat de kenmerken en de bewaringstoestand hiervan zouden zijn. Wel kon ingeschat worden dat de impact van de werken van die aard zouden zijn dat zij een grote en onomkeerbare impact op dit mogelijke archeologische archief zouden hebben. Om die reden moest bijkomend vooronderzoek, in de vorm van een proefsleuvenonderzoek, uitgevoerd worden.

3.2 Onderzoeksvragen

Het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem heeft als doel informatie en gegevens te verzamelen die als aanvulling dienen op de reeds bestaande archeologische, geografische, geologische en historische bronnen. Het onderzoek heeft als uiteindelijk doel na te gaan of er een mogelijk archeologisch waardevolle site binnen de contouren van het onderzoeksgebied aanwezig is. Aan de hand van de verzamelde informatie van het proefsleuvenonderzoek, gecombineerd met het reeds uitgevoerde landschappelijk bodemonderzoek, kan vervolgens een verder te volgen strategie uitgewerkt worden voor de bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied. Volgende onderzoeksvragen dienen beantwoord te worden aan de hand van het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem:

Landschap en bodem:

- Is de oorspronkelijke bodem intact? Is er sprake van bodemdegradatie en/of erosie, en zo ja, in welke mate?
- Wat is de opbouw van de bodem (waargenomen horizonten, beschrijving en duiding)?
- Hebben er post-depositionele processen plaatsgevonden en welk effect hebben deze gehad op de archeologische resten?

Algemeen:

- Zijn er archeologische sporen aanwezig in het te ontwikkelen gebied? Zo ja: wat is de aard en datering van deze sporen?
- Zijn er archeologische vondsten aanwezig in het te ontwikkelen gebied? Zo ja: wat is de aard en datering van deze vondsten?
- Wat is de bewaringskwaliteit van de vondsten?
- Wat is de ruimtelijke begrenzing van de sporen (zowel horizontaal als verticaal; strekt de site zich uit buiten de grenzen van het te ontwikkelen gebied)?
- Wat is de chronologische begrenzing van de sporen? Behoren ze tot één of meerdere perioden?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de archeologische vindplaats(en)?

- Is er mogelijkheid tot behoud *in situ*? Zo niet, welke maatregelen worden dan voorgesteld om de archeologische waarden veilig te stellen?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant? Is er voor het beantwoorden van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijk onderzoek nodig? Zo ja, welk type staalname is hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?
- Dient er verder archeologisch onderzoek (opgraving) te worden uitgevoerd op basis van de resultaten van het archeologisch vooronderzoek?

Nederzettingsterreinen:

- Zijn er aanwijzingen voor nederzettingsterreinen in het te ontwikkelen gebied? Zo ja: uit welke periode dateren deze, en waren ze tijdelijk of permanent?
- Zijn er aanwijzingen voor continuïteit of fasering van de nederzetting en/of structuren?
- Welke elementen kunnen bijdragen tot de kennis van de economische en sociale relaties in de verschillende perioden/fasen?
- Wat is de relatie van de vindplaats tot deze in de ruimere omgeving?
- Zijn er aanwijzingen voor andersoortig gebruik van het terrein (anders dan bewoning, bijvoorbeeld funeraire contexten)? Zo ja: uit welke periode dateren deze, en waren ze tijdelijk of permanent?
- Zijn er sporen van landbouwactiviteiten (ploegsporen, veldindeling, ...) gelinkt aan het historisch terreingebruik zoals waargenomen op de historische kaarten?
- Zijn er sporen van ambachtelijke activiteiten?
- Zijn er sporen van agrarische activiteiten?
- Zijn er sporen van landgebruik (zoals perceelsindeling, wegen, akkers, grondstofwinning)?

Grafvelden:

- Zijn er graven aangetroffen in het te ontwikkelen gebied?
- Hoe dateren deze?
- Kunnen ze gerelateerd worden aan reeds bekende vindplaatsen in de omgeving?
- Zijn de inhumatieresten/crematieresten goed bewaard?
- Is er sprake van bijgaven, en wat voor informatie leveren deze op?
- Is er sprake van een grafritueel, en hoe manifesteert zich dat?

Het beantwoorden van de onderzoeksvragen, voor zover ze te beantwoorden zijn, zal in een lopende tekst worden gedaan in plaats van puntsgewijs. Op deze manier wordt de leesbaarheid van de conclusie gewaarborgd, ook tegenover een niet-gespecialiseerde lezer.⁹

3.3 Randvoorwaarden

Voor het uitvoeren van het proefsleuvenonderzoek zijn geen randvoorwaarden van toepassing.

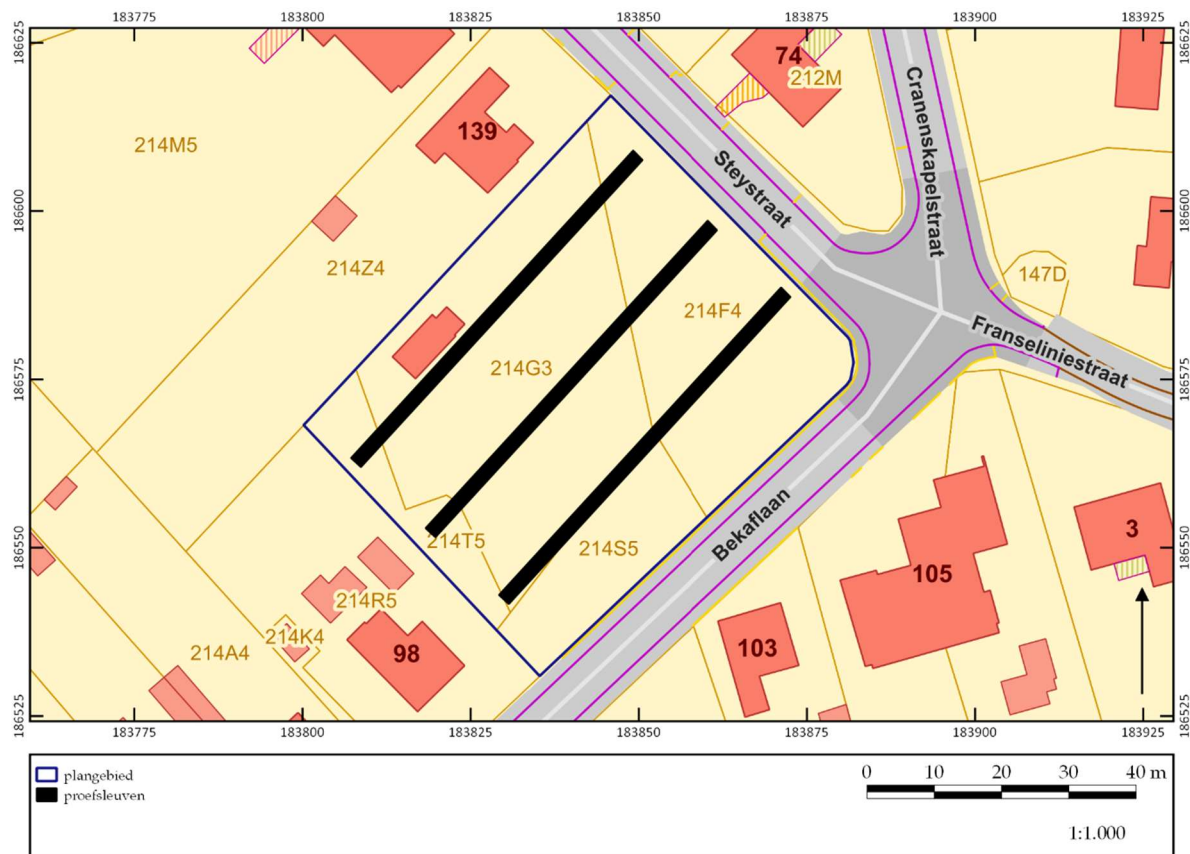
⁹ Heirbaut 2019.

4 Proefsleuvenonderzoek

4.1 Methodiek

4.1.1 Bekrachtigd programma van maatregelen

Het doel van een proefsleuvenonderzoek is het evalueren van de archeologische waarde van het gehele terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven.

Figuur 5. Voorgesteld puttenplan. ©LARES

Het totale plangebied is ca. 3.580 m² groot. Dit betekent dat, rekening houdend met de dekkingsgraad van 12,5 % die door de Code van Goede Praktijk is voorgeschreven, er ongeveer 448 m² onderzocht moet worden. Hiervan bedraagt 358 m² proefsleuf (10 %) en 90 m² volgsleuven of proefputten (2,5 %). Aanvullend kunnen nog bijkomende kijkputten of volgsleuven aangelegd worden (fig. 2).

Het indicatieve puttenplan voor het proefsleuvenonderzoek is weergegeven in figuur 5. De sleuven kunnen nog aangepast worden als de situatie daarom vraagt. De proefsleuven zijn zodanig verspreid over het te ontwikkelen gebied dat op een efficiënte manier inzicht verkregen kan worden in de aan- of afwezigheid van archeologische sporen en vondsten, en er voldoende ruimte is om eventuele volgsleuven of kijkputten aan te leggen.

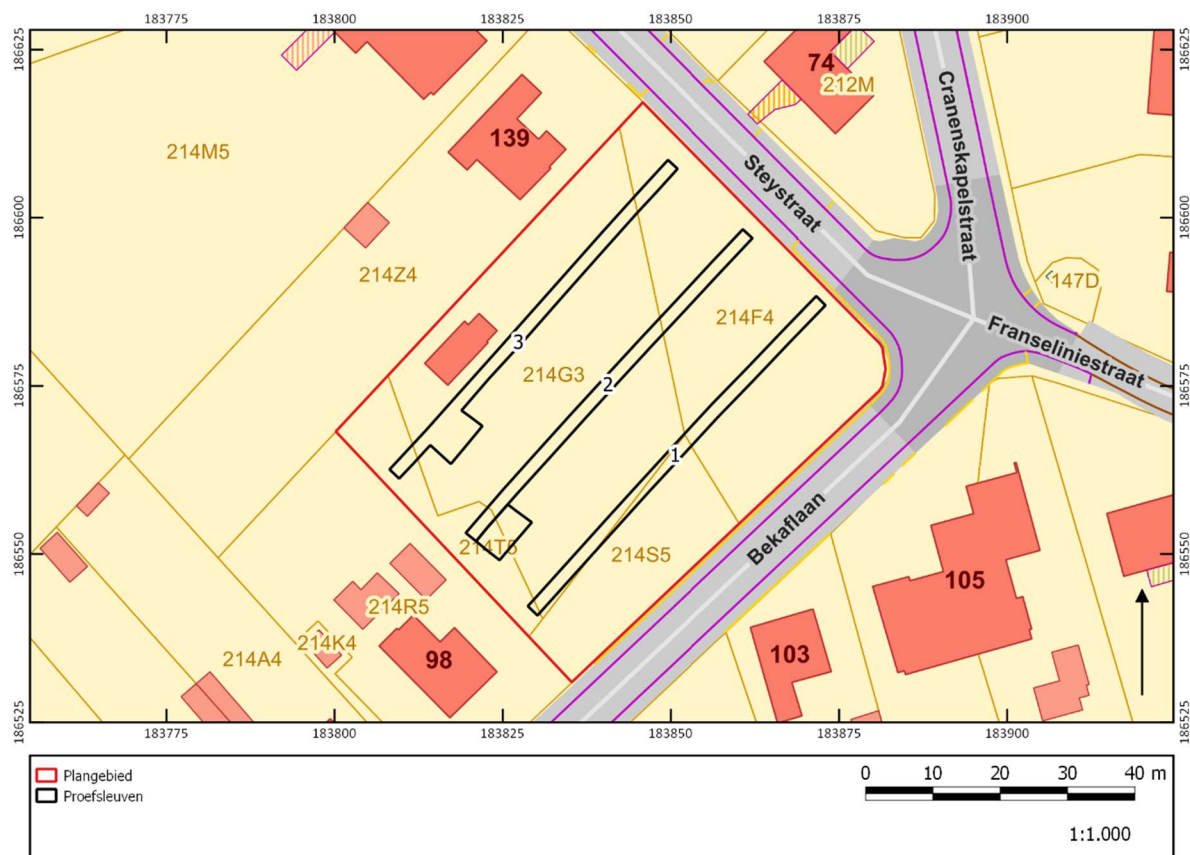
De proefsleuven zijn 2 m breed, tenzij lokaal een verbreding nodig is om sporen beter

te kunnen interpreteren, in functie van het beantwoorden van de onderzoeksvragen. Er worden drie noordoost-zuidwest georiënteerde sleuven voorzien met een lengte van 62 m. Deze sleuven geven een goed inzicht in de bodemopbouw en de mogelijke archeologische resten die in het plangebied zouden kunnen zijn.

Hierdoor wordt een dekkingsgraad bereikt van 372 m². Dit is iets hoger dan de beoogde 358 m² aan proefsleuven, maar biedt wel een betere dekking over het hele plangebied wat een beter inzicht op de eventuele aanwezigheid van een archeologische site kan geven. De lengte van de sleuven kan tijdens het veldwerk worden aangepast omwille van de lokale situatie op het terrein. Hierbij zal ten allen tijde worden geprobeerd zoveel mogelijk van het geplande oppervlak open te leggen, en indien mogelijk zal naar een alternatieve oplossing gezocht worden.

Daarnaast dienen nog volgsleuven en kijkvensters aangelegd te worden (ca. 90 m²).

De onderlinge afstand tussen de proefsleuven bedraagt 15 m. De positie van de proefsleuven, zoals op figuur 2 is aangegeven, is indicatief. Het is toegestaan de exacte positie van de proefsleuven te wijzigen om praktische redenen of indien blijkt dat er zich, tegen de huidige verwachting in, toch een grote, diepgaande (recente) verstoring heeft voorgedaan op de positie van de betreffende proefsleuven. Idealiter wordt zo min mogelijk afgeweken van de voorgestelde locatie, hoewel uiteraard wel – indien nodig – uitbreidingen, proefputten en/of volgsleuven aangelegd kunnen worden om de resten op een gedegen manier te kunnen registreren en waarderen, de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden en de onderzoeksdoelen te bereiken.¹⁰

Figuur 6. Uitgevoerd puttenplan. ©LARES

¹⁰ Heirbaut 2019.

4.1.2 Uitgevoerde puttenplan

Het uitgevoerde puttenplan is weergegeven in figuur 6. Het puttenplan kon volledig uitgevoerd worden zoals werd beschreven in het bekrachtigd programma van maatregelen. Om tot een volwaardige steekproef van het terrein te komen, zijn twee kijkvensters aangelegd, één in werkput 2 en één in werkput 3. Deze zijn aangelegd ter hoogte van de aangetroffen paalkuilen. De bedoeling van deze uitbreidingen is om te achterhalen of er zich nog meer sporen bevonden en of er sprake was van structuren. Omdat na twee uitbreidingen is aangetoond dat er sprake is van een archeologische site, is besloten geen verdere uitbreidingen of kijkvensters meer aan te leggen om zo te vermijden dat de bodem en sporen nodeloos verstoord zouden worden.

Gezien het te ontwikkelen gebied een oppervlakte heeft van ca. 3.580 m², moest het proefsleuvenonderzoek een oppervlakte van ca. 448 m² dekken. Op basis van het proefsleuvenonderzoek is ca. 438 m² onderzocht. Dit is ca. 12,5% zoals beschreven is in het bekrachtigd programma van maatregelen.

4.1.3 Onderzoeksmethodiek tijdens het veldwerk

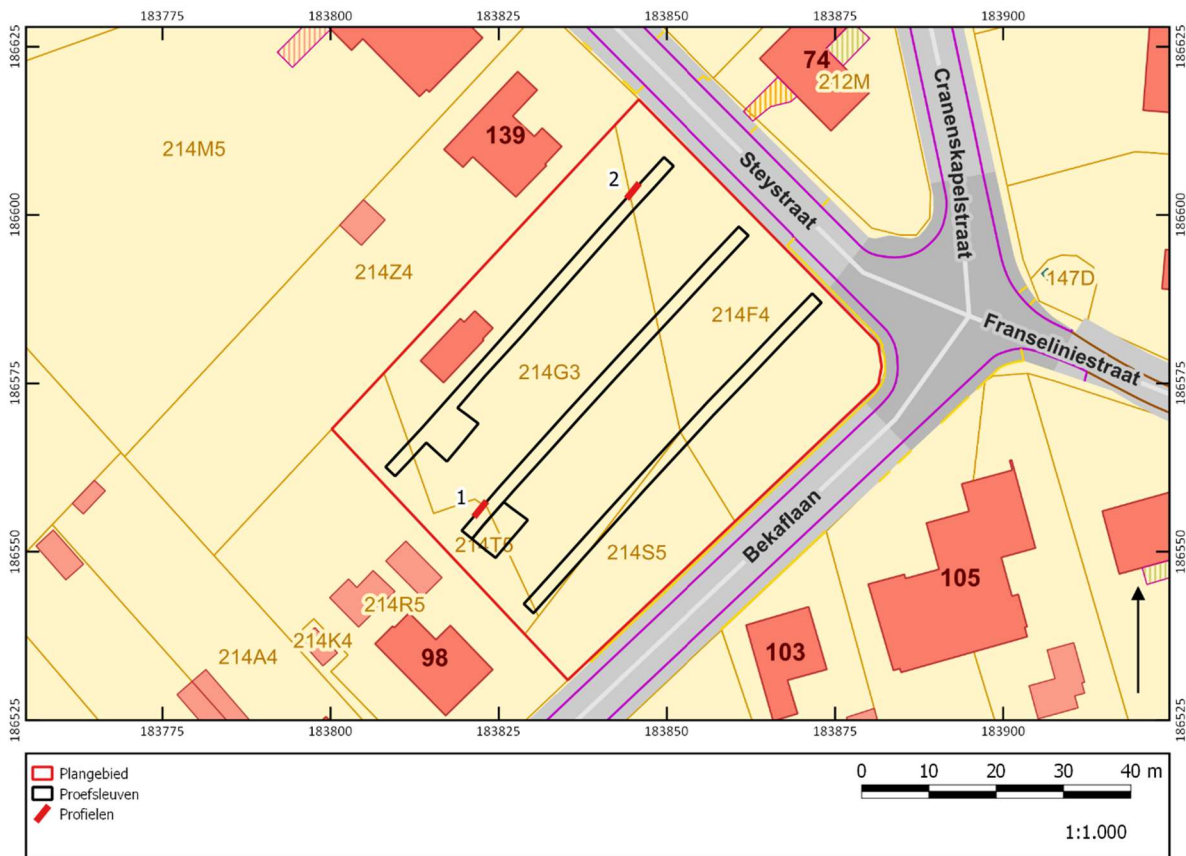
De proefsleuven zijn machinaal uitgegraven met een graafmachine met gladde bak. Deze bak had een afmeting van 2 m. De bodemhorizonten zijn laagsgewijs verwijderd, waarbij de grond steeds is afgezocht naar vondsten. Hierbij zijn enkele vondsten aangetroffen die verder besproken zullen worden in hoofdstuk 4.

Spoornummers zijn uitgedeeld aan alle zichtbare sporen, dit wil zeggen kuilen, paalkuilen, recente verstoringen, enz. Hierbij hebben de sporen die allemaal van gelijke oorsprong zijn hetzelfde spoornummer gekregen. Andere sporen hebben een individueel spoornummer gekregen. In totaal zijn 25 sporen en 12 recente verstoringen aangetroffen die verder besproken zullen worden in hoofdstuk 4.

Profielputten zijn aangelegd in werkput 2 en 3. De twee profielputten zijn zo aangelegd dat ze verspreid in de proefsleuven en over het terrein lagen zodat een goed inzicht verkregen werd in de bodemopbouw op de verschillende delen van het terrein. In het bekrachtigd programma van maatregelen is geopteerd per proefsleuf minstens één profiel aan te leggen. Deze worden dan afwisselend aan de oostelijke en westelijke kopse kant aangelegd.¹¹ Aangezien er slechts weinig variatie is in de bodemopbouw op het hele terrein, zijn de profielputten aangelegd op locaties die een zinvolle bijdrage konden bieden aan de kennis van de bodemopbouw.

De putprofielen zijn 1 m breed en zijn gegraven tot ca. 30 cm in de C-horizont. Op deze manier kan de lokale bodemopbouw goed worden vastgelegd. De verspreiding van de profielen geeft een goed overzicht van de bodemopbouw op het terrein. De profielen zijn gefotografeerd en getekend op schaal 1:20. De ligging van de putprofielen is weergegeven in figuur 7.

¹¹ Heirbaut 2019.

Figuur 7. Locatie van de putprofielen. ©LARES

De sleufwanden, het vlak, de sporen, vlakhoogtes en de locatie van de bodemprofielen zijn met een GPS ingemeten. Hoogtematen zijn genomen om de 5 m en worden weergegeven in TAW (Tweede Algemene Waterpassing). Alle data is ingevoerd in een opgravingsdatabase, waarbij rekening is gehouden met de vereisten die in de CGP zijn vastgelegd.

De vlakken van de proefsleuven zijn gefotografeerd, waarbij ervoor is gezorgd dat er enige overlap is. Ook de individuele sporen zijn gefotografeerd in het vlak (detailfoto's) en indien ze gecoupeerd werden is ook de coupe gefotografeerd. Vervolgens is de coupe getekend op schaal 1:20.

Er zijn tevens enkele vondsten aangetroffen tijdens het aanleggen van het vlak. Monsters (stalen) zijn vanwege het ontbreken van sporen die hier aanleiding toe geven niet genomen. Natuurwetenschappelijk onderzoek en conservatie zijn hier dan ook niet aan de orde.

4.1.4 Onderzoeksmethodiek tijdens de uitwerking

Tijdens de uitwerking is geprobeerd om via een eerste quick scan van de sporen te achterhalen of er sprake is van structuren en hoe deze dateren. De weerslag van deze quick scan is te vinden in paragraaf 4.3. De bodemprofielen zijn geïnterpreteerd, de weerslag hiervan is te vinden in paragraaf 4.2. Dit alles heeft geleid tot een conclusie

over de vindplaats en een advies voor vervolgonderzoek in het programma van maatregelen.

4.2 Bodemopbouw

Bij de uitvoering van het proefsleuvenonderzoek zijn twee profielkolommen gedocumenteerd, een ter hoogte van proefsleuf 2 en één ter hoogte van proefsleuf 3. Deze zijn weergegeven in figuren 8 en 9. De bodemhorizonten die hierin zijn onderscheiden, zullen hieronder kort besproken worden.

Het eerste profiel bevindt zich in proefsleuf 2 en is tot op een diepte van ca. 80 cm -mv uitgegraven (fig. 8). Het profiel vertoont een A/C-opeenvolging waarbij drie verschillende A-horizonten onderscheiden kunnen worden.

Figuur 8. Overzicht van de bodemopbouw in profiel 1. ©LARES

Horizont	Diepte (cm)	Beschrijving
Ap1-horizont	0 – 40	Donker bruingrijs, homogeen, veel wortels, lemig zand, grof, droog (bouwvoor)
Ap2-horizont	40 – 50	Midden roodbruin, homogeen, lemig zand, kiezelstjes, ijzeroer (oude akkerlaag)
Ap3-horizont	50 – 65	Donkerbruin, geel gevlekt, lemig zand, ijzeroer, gemengd (oude akkerlaag)
C-horizont	65 – 80	Lichtgeel tot oranje gevlekt, roestvlekken, grof zand (moederbodem)

Tabel 1. Overzicht aangetroffen bodemhorizonten in profiel P1.

De Ap1-horizont bestaat uit een donker bruingrijze, homogeen, grove en vochtige, lemige zandgrond waarin zich veel wortels bevinden. Deze horizont kan als de bouwvoor geïnterpreteerd worden. De Ap2-horizont bestaat uit een roodbruin, homogeen, grof, lemig zand waarin enkele kiezelstjes en veel ijzeroer is aangetroffen. Deze horizont is vermoedelijk een oudere akkerlaag. De Ap3-horizont bestaat uit een

donkerbruin, gevlekt, lemig zand waarin eveneens veel ijzeroer is aangetroffen. Door het gevlekte uiterlijk kan aangenomen worden dat deze Ap3-horizont door landbouwactiviteiten in het verleden gemengd is met de top van de C-horizont. Daardoor kan deze horizont mogelijk ook als een oude akkerlaag geïnterpreteerd worden. De C-horizont bestaat tot slot uit een lichtgeel tot oranje, gevlekt, grof zand.

Het tweede profiel bevindt zich in proefsleuf 3 en is tot op een diepte van ca. 70 cm - mv uitgegraven (fig. 9). In dit profiel is een gelijkaardige bodemopbouw op te merken. Hier bestaat de bodem eveneens uit een A/C-profiel maar hier worden slechts twee verschillende A-horizonten opgemerkt. Onderin het profiel wordt ook de tertiaire afzettingen aangesneden.

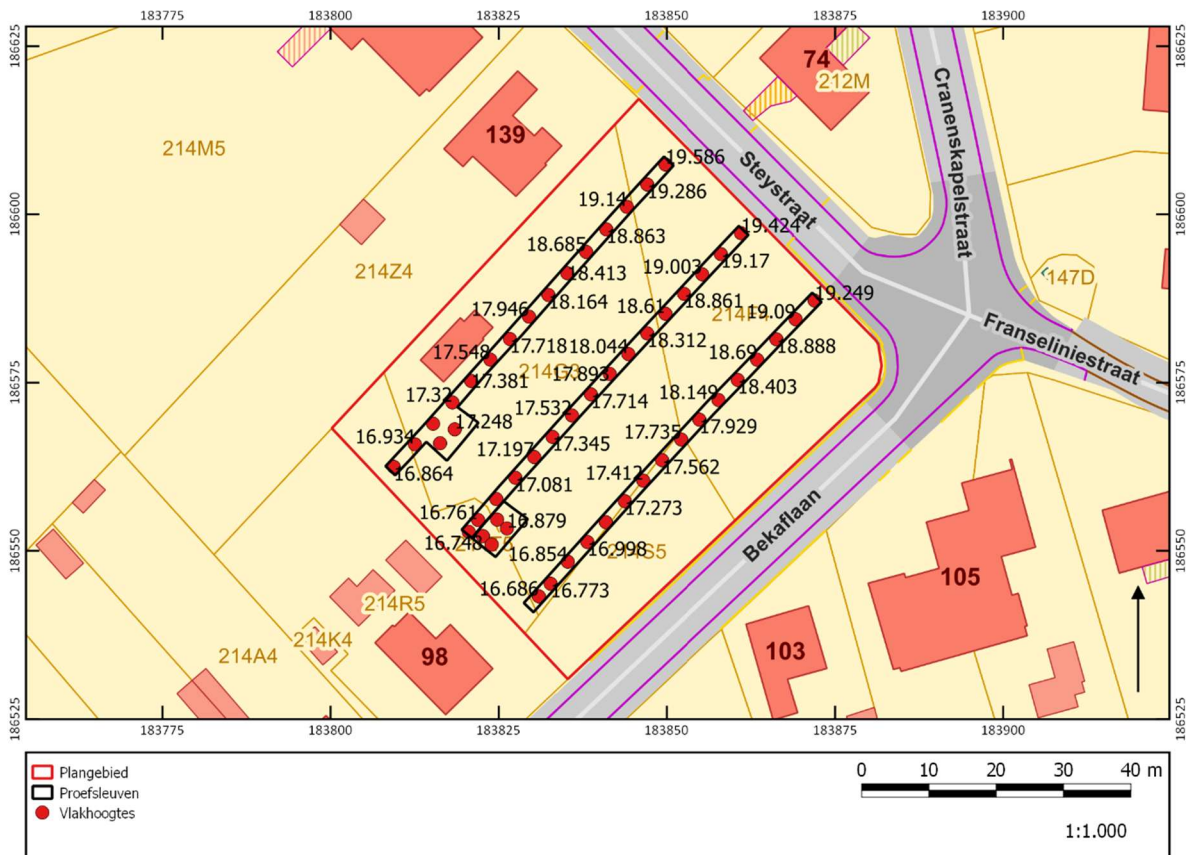
Figuur 9. Overzicht van de bodemopbouw in profiel 2. ©LARES

De Ap1-horizont bestaat uit een donker bruingrijs, homogeen, grof en droog lemig zand, net zoals in profiel P1. Ook de Ap2-horizont heeft in dit profiel een gevlekt uiterlijk. Het is donkerbruin van kleur met gele vlekken en bevat veel ijzeroer. De C-horizont is in dit profiel witgeel tot lichtgeel van kleur en vertoont geen roestvlekken zoals in profiel P1. Deze horizont is ook minder dik wat te wijten kan zijn aan erosie. Tot slot wordt onderaan het profiel een tertiaire afzetting opgemerkt. Deze bestaat uit een donkeroranje tot groenoranje, grove leem. Het feit dat het tertiair op deze locatie zo hoog dagzoomt, heeft wellicht te maken met de ligging van het plangebied. Het terrein ligt namelijk op de helling van een heuvelrug, waardoor het gevoelig is aan erosie.

Horizont	Diepte (cm)	Beschrijving
Ap1-horizont	0 – 26	Donker bruingrijs, homogeen, veel wortels, lemig zand, grof, droog (bouwvoor)
Ap2-horizont	36 – 46	Donkerbruin, geel gevlekt, lemig zand, ijzeroer, gemengd (oude akkerlaag)
C-horizont	46 – 58	Witgeel tot lichtgeel, lemig zand
Tertiair	58 – 70	Donkeroranje tot groenoranje, grove leem

Tabel 2. Overzicht aangetroffen bodemhorizonten in profiel P2.

Als gekeken wordt naar de hoogtematen van het archeologische vlak, dan blijkt dat de noordoostelijke helft van het terrein veel hoger gelegen is dan de zuidwestelijke helft. Zoals reeds in de bekrachtigde archeologienota werd vermeld, ligt het plangebied in een gradiëntzone op de randzone van een heuvelrug die ten noordoosten van het terrein gelegen is. Hierdoor is er binnen het plangebied een hoogteverschil van ca. 3 meter.¹²

Figuur 10. Vlakhoogtes. ©LARES

4.3 Sporen en structuren

4.3.1 Datering van de sporen

Tijdens het onderzoek zijn 25 sporen en 12 recente verstoringen aangesneden in drie proefsleuven. Deze sporen betreffen voornamelijk paalkuilen. Er zijn bij het aanleggen van de uitbreidingen echter geen structuren zoals plattegronden van gebouwen of bijgebouwen aangetroffen. Bovendien kan er, door het ontbreken van diagnostisch materiaal, geen nauwkeurige datering gegeven worden. De sporen worden op onderstaande afbeelding per categorie (sporen & verstoringen) weergegeven (fig. 11) en verder in het hoofdstuk kort besproken.

Het dateren van sporen gebeurt over het algemeen door middel van vondsten (met name scherven van aardewerk) en relatieve dateringen op basis van onderlinge oversnijdingen. Tijdens het proefsleuvenonderzoek zijn echter slechts vijf

¹² Heirbaut 2019.

vondstnummers uitgedeeld, waarvan vier in de vulling van een spoor en één op de overgang van de Ap3-horizont naar de C-horizont. Om deze reden is het in dit stadium van het archeologisch onderzoek door middel van proefsleuven niet evident om de aangetroffen sporen aan een periode toe te schrijven.

Zonder vondsten of op basis van maar enkele vondsten zijn de enige hulpmiddelen die hiervoor beschikbaar zijn de kleur, textuur en aflijning van het spoor zelf. Sporen van hoge ouderdom (metaaltijden, Romeinse tijd) zijn over het algemeen wat vager van kleur en hebben geen scherpe aflijning ten opzichte van de omringende bodem. Dit komt door de bioturbatie die zich gedurende eeuwen in de bodem afgespeeld heeft. Sporen van jongere ouderdom hebben minder te lijden gehad onder deze postdepositionele bodemprocessen, waardoor hun kleur beter bewaard is en de aflijning scherper is. Deze algemene vaststelling kan echter niet zonder meer op alle sporen worden toegepast: sporen waar bijvoorbeeld grote hoeveelheden houtskool in zitten, hebben een zeer duidelijke kleur ten opzichte van de omringende bodem maar kunnen toch een zeer hoge ouderdom hebben.

In het grofweg indelen van de sporen in perioden is deze algemene vaststelling wel toegepast. De aangetroffen sporen kunnen bijgevolg in twee verschillende perioden gedateerd worden.

4.3.2 Metaaltijden

De oudste sporen kunnen, ruw geschat, in de metaaltijden gedateerd worden. In enkele sporen is handgevormd aardewerk aangetroffen waardoor een deel van de aangetroffen sporen aan deze periode toegeschreven kunnen worden.

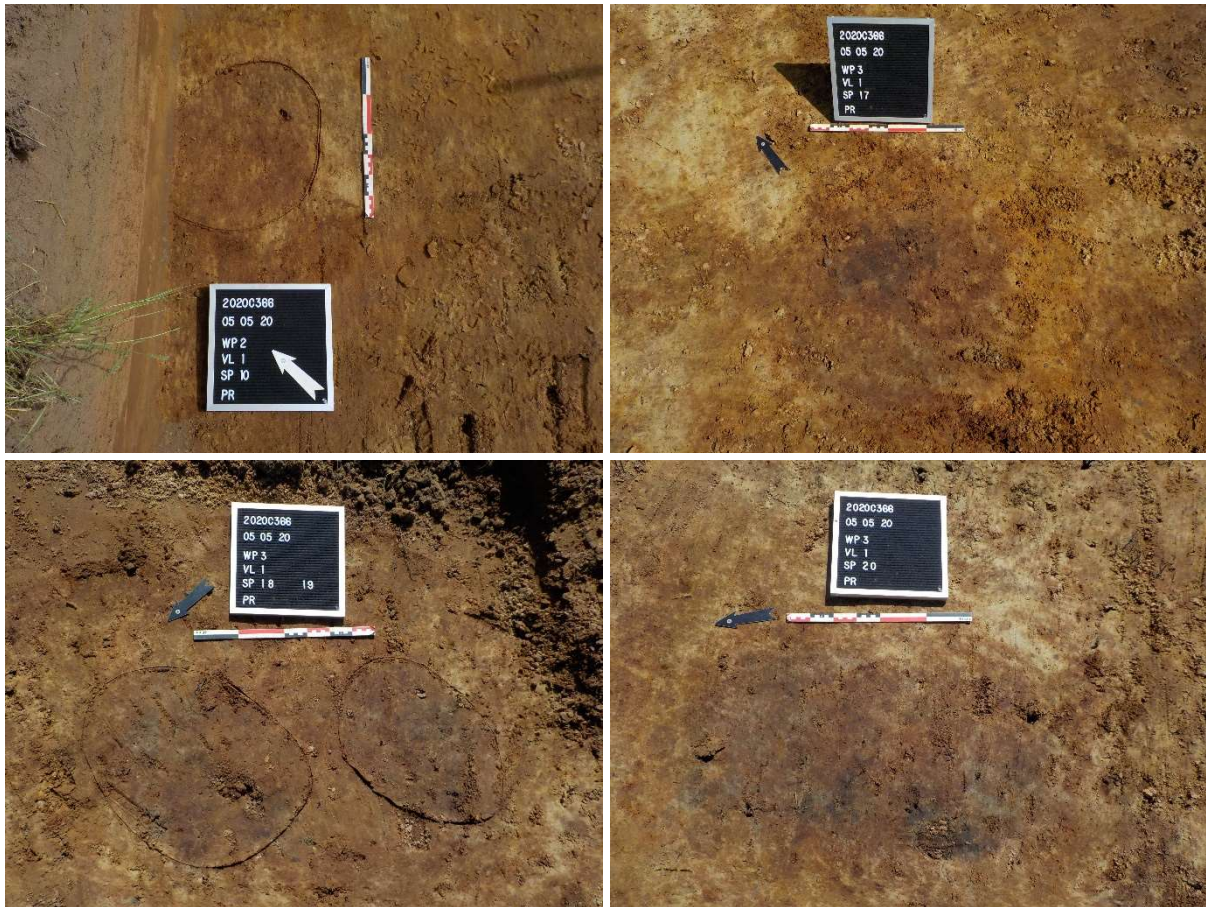
De sporen zijn niet heel donker van kleur. Het gaat om grijze tot bruine, ovale, licht gevlekte paalkuilen en kuilen waarvan sommigen schijnbaar een paalkern bevatten. Ze hebben een eerder vage aflijning in het vlak en bevinden zich op de overgang van de Ap2- of Ap3-horizont naar de C-horizont.

In het zuidwestelijke gedeelte van zowel proefsleuf 2 als proefsleuf 3 is een cluster van sporen opgemerkt. Deze sporen vormen in de proefsleuf (nog) geen structuur; hier is vervolgens gericht naar gezocht door op deze locaties een uitbreiding te realiseren. Echter, ook dan kon nog geen structuur herkend worden.

Op de overgang van deze twee bodemhorizonten zijn eveneens verschillende kleine stukjes handgevormd aardewerk aangetroffen, namelijk in het zuidwestelijke gedeelte van proefsleuf 2. Aangezien er geen randfragmenten zijn aangetroffen maar alleen kleine wandfragmentjes is het niet mogelijk om een specifieke datering te geven. Diagnostisch materiaal ontbreekt volledig, waardoor alleen kan gesteld worden dat het gaat om handgevormd aardewerk uit de metaaltijden. Bijgevolg kunnen deze sporen aan de hand van het materiaal slechts globaal in deze periode gedateerd worden.

Op basis van deze sporen wordt gedacht aan een bewonings- of gebruiksfase uit de metaaltijden. De sporen situeren zich verspreid over het terrein, maar vooral in het

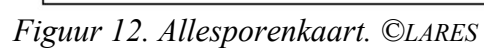
centrale gedeelte van het plangebied. Ze nemen af naar het zuidelijk en noordoostelijk gedeelte. (fig. 12).

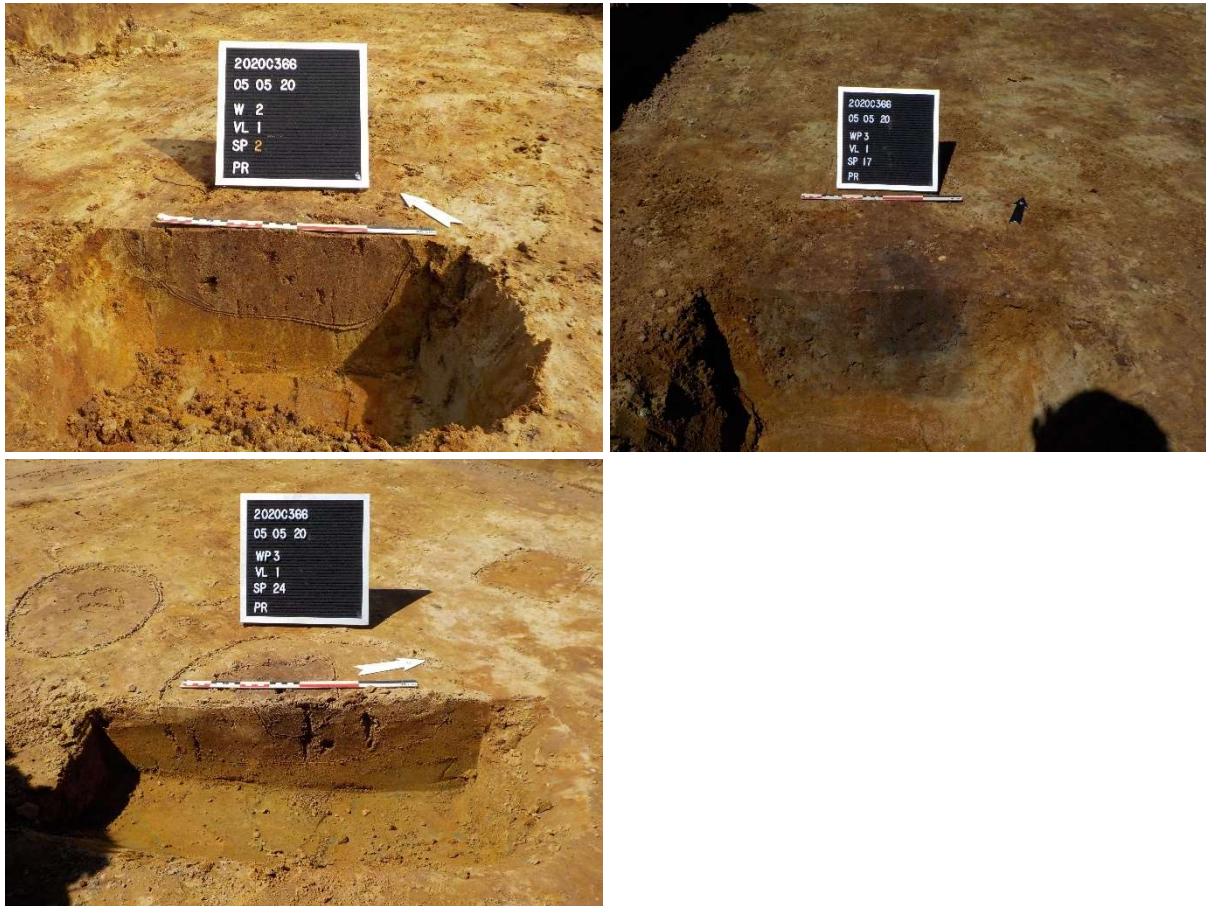

Figuur 11. Enkele detailfoto's van de aangetroffen sporen die vermoedelijk in de metaaltijden dateren. ©LARES

De bewoningssporen bestaan voornamelijk uit paalsporen. Hoewel er een uitbreiding is gemaakt in proefsleuf 2 en proefsleuf 3 om na te gaan of er sprake is van een (huis)plattegrond, kon deze vooralsnog niet herkend worden in de sporenconcentratie. Desondanks suggereert het aantal paalsporen (N=25) en de observatie dat enkele van deze paalsporen nog een paalkern bevatten, dat er een gebouw heeft gestaan. De aard van dit gebouw blijft echter nog onbekend.

Omwille van het hoge aantal sporen (N=25) is besloten om maar enkele sporen te couperen. Immers, omdat nog niet geweten is of er sprake is van een plattegrond, zou het nu couperen van sporen mogelijk kunnen leiden tot informatieverlies. Er zijn bijgevolg maar vijf sporen in totaal gecoupeerd, waarvan twee sporen die in de putwand lagen waardoor ook de relatie tot de afdekkende lagen beschreven kon worden. Drie van deze gecoupeerde sporen kunnen vermoedelijk in de metaaltijden gedateerd worden (fig. 13).

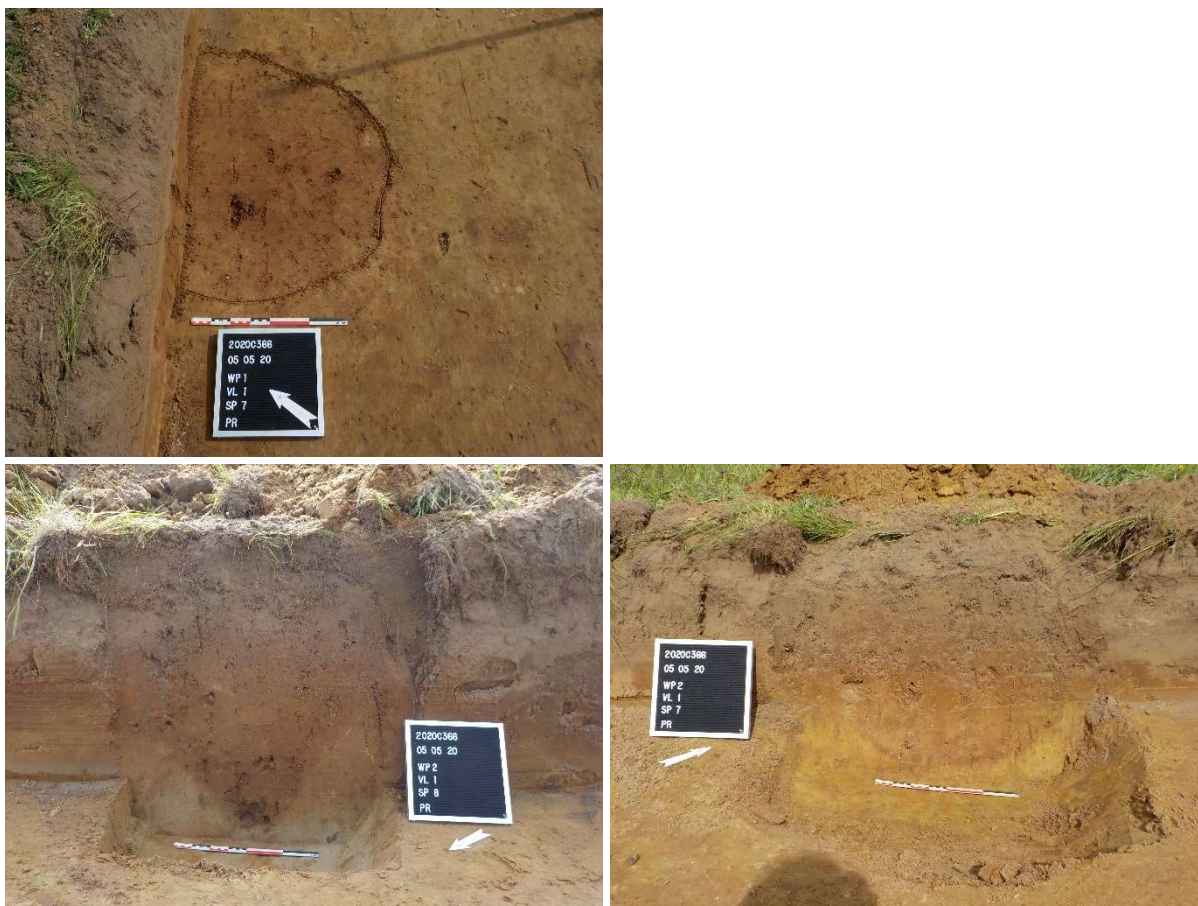

Figuur 13. Coupefoto's van de gecoupeerde sporen. ©LARES

4.3.3 Middeleeuwen

De tweede groep sporen kunnen, ruw geschat en op basis van één enkele vondst, vermoedelijk in de middeleeuwen gedateerd worden. In spoor S8, dat gecoupeerd is, is een handgevormde wandscherf met horizontale ribbels aangetroffen. Omdat het stuk te klein is, kan niet gezegd worden of dit fragment zich bovenaan, in het midden of onderaan de wand bevond. In elk geval lijkt dit stuk aardewerk niet in de prehistorie thuis te horen, maar lijkt het eerder een vroegmiddeleeuwse datering te hebben. Helaas blijft de datering van deze sporen onduidelijk omdat er geen ander materiaal is gevonden.

De sporen hebben een roodbruine tot lichtbruine, homogene kleur en vertonen een heel vage aflijning in het vlak. Ze bevinden zich, net als de overige sporen, op de overgang van de Ap2-horizont of de Ap3-horizont naar de C-horizont. Omwille van de vage aflijning en de kleur die zeer dicht aanleunt tegen de kleur van de natuurlijke ondergrond, zijn twee van deze sporen gecoupeerd om hun aard en bewaringsconditie te onderzoeken. Ondanks hun vage aflijning en kleur zijn deze sporen toch redelijk goed te onderscheiden in de coupe (fig. 14).

Figuur 14. Detailfoto en coupefoto's van de gecoupeerde sporen. ©LARES

Mogelijk representeren deze sporen een bewoningsfase uit de (vroeg) middeleeuwen. Deze sporen situeren zich eveneens verspreid over het terrein maar komen minder frequent voor dan de sporen die in de metaaltijden gedateerd worden.

De aangetroffen bewoningssporen bestaan uit enkele paalsporen en/of kuiltjes. Op basis van deze sporen is vooralsnog geen plattegrond herkend. Desondanks suggereren deze sporen en de coupes van deze sporen dat er ook in deze periode mogelijk een gebouw heeft gestaan. Het is echter nog onduidelijk om wat voor structuur het hier gaat.

4.3.4 Recente verstoringen

Op het terrein zijn op enkele plaatsen ook recente verstoringen gekarteerd. Op basis van de vulling en de duidelijke begrenzing is duidelijk dat het om zeer recente verstoringen gaat. Deze hebben verder geen informatiewaarde en zijn niet verder onderzocht.

4.4 Vondsten

In totaal zijn slechts 5 vondstnummers uitgedeeld. Vier vondsten zijn aangetroffen in de vulling van een spoor, de vijfde vondst is opgemerkt tijdens het aanleggen van het vlak op de overgang van de Ap2-horizont naar de C-horizont.

categorie	subcategorie	aantal
Aardewerk	handgevormd, metaaltijden	8
Aardewerk	handgevormd, middeleeuwen	1
totaal		9

Tabel 3. Overzicht van de vondstcategorieën.

Alle scherven zijn handgevormd (N=9). Acht hiervan kunnen in de metaaltijden gedateerd worden, de andere scherf hoort vermoedelijk thuis in de vroege middeleeuwen.

4.4.1 Metaaltijden

Eén scherf hiervan is vervaardigd in een baksel dat omschreven kan worden als een baksel met een reducerend gebakken kern en een oxiderend gebakken buitenkant. De overige scherven zijn te klein en te zwaar verbrand om hier verder een zinvolle beschrijving van te geven. Deze scherven zijn kleiner dan 2 cm² en daar waar de scherven wat groter zijn, is in enkele gevallen duidelijk dat de magering uit chamotte bestaat. Eén scherf lijkt ook besmeten te zijn, maar dit is moeilijk met zekerheid vast te stellen aangezien de scherf ook zwaar verbrand is.

Het gaat alleen om wandfragmentjes waarop geen versiering is aangebracht. Randfragmentjes zijn niet gevonden. De afwerking van de buitenwanden is verzorgd, voor zover dit vastgesteld kan worden. De buitenwandafwerking kan eerder gladwandig genoemd worden; er is maar één fragment met een besmeten wandoppervlak. Vier van deze scherven zijn aangetroffen in de vulling van S10, S18 en S20. Vier hele kleine scherfjes zijn tijdens de aanleg van het vlak aangetroffen op de overgang van de Ap2-horizont naar de C-horizont.

Het ontbreken van diagnostische kenmerken maken een datering van het complex echter moeilijk. De kleine fragmenten zijn immers te klein om met zekerheid aan een periode toe te kunnen schrijven. De wat grotere fragmenten vertonen een verzorgde potopbouw met een gladwandig oppervlak. In sommige fragmenten is een chamottemagering zichtbaar. Deze kenmerken kunnen echter moeilijk herleid worden tot één specifieke periode in de metaaltijden. De datering blijft bijgevolg eerder vaag hoewel met enige voorzichtigheid een datering in de ijzertijd vooropgesteld kan worden.

4.4.2 Vroege middeleeuwen?

Naast het prehistorisch handgevormd aardewerk is één fragment handgevormd aardewerk aangetroffen in de vulling van spoor S8, dat niet prehistorisch lijkt te zijn op basis van het baksel en de versiering met parallelle horizontale ribbels. De scherf heeft een reducerend gebakken kern en een oxiderend gebakken buitenkant. Ook hier gaat het om een klein wandfragment waaruit geen bijkomende informatie afgeleid kan worden.

5 Conclusie en aanbevelingen

Teneinde een archeologienota waarvan akte is genomen toe te kunnen voegen aan de vergunningsaanvraag voor de geplande verkaveling aan de Bekaflaan te Aarschot was reeds een bureaustudie en een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd,¹³ waaruit gebleken is dat de archeologische potentie voor dit terrein middelhoog was. In het voortraject was het niet mogelijk verder archeologisch onderzoek uit te voeren, waardoor dit in een uitgesteld traject gedaan zou moeten worden. Het graven van de proefsleuven is uitgevoerd op 5 mei 2020, om dit archeologisch potentieel aan te tonen dan wel te ontkrachten. Op basis van het assessment van de resultaten is een inschatting gemaakt van het potentieel voor kennisvermeerdering van het terrein, waarna een advies over de te nemen vervolgstap kan geformuleerd worden.

5.1 Analyse

Op basis van het reeds uitgevoerde bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek bleek dat het terrein een middelhoge potentie had voor het aantreffen van sporensites vanaf het neolithicum. Op basis van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek kan deze potentie bevestigd worden. Het onderzoek heeft aangetoond dat op het terrein sprake is van een archeologische site. Zo zijn er 25 sporen en enkele vondsten aan het licht gekomen. Hoewel er in de proefsleuven geen plattegrond opgemerkt kan worden, wijst het aantal paalsporen er wel op dat hier sprake is van bewoning. In welke periode deze bewoning gedateerd kan worden, is vooralsnog niet helemaal duidelijk. Het ontbreken van diagnostisch materiaal maakt het moeilijk om de aangetroffen sporen in één van de archeologische perioden onder te brengen. Desondanks kan op basis van het aardewerk vermoed worden dat de aangetroffen sporen in de metaaltijden en de vroege middeleeuwen gedateerd kunnen worden.

Wat de sporen betreft, gaat het enerzijds om sporen die niet zo heel donker zijn van kleur. Ze zijn grijs tot bruin, ovaal van vorm en licht gevlekt. Het gaat voornamelijk om paalkuilen en kuilen waarvan sommigen schijnbaar een paalkern bevatten. Ze hebben een eerder vage aflijning in het vlak en bevinden zich op de overgang van de Ap2- of Ap3-horizont naar de C-horizont. Deze sporen kunnen op basis van hun kenmerken en op basis van het aangetroffen aardewerk in de metaaltijden gedateerd worden. Anderzijds zijn er sporen met een roodbruine tot lichtbruine, homogene kleur die eveneens een vage aflijning in het vlak vertonen. Deze bevinden zich, net als de andere sporen, op de overgang van de Ap2- of Ap3-horizont naar de C-horizont. Deze sporen kunnen met enige voorzichtigheid en op basis van één vondst in de (vroege) middeleeuwen gedateerd worden. Desalniettemin zal de datering van deze sporen pas op basis van verder onderzoek verfijnd kunnen worden. Ook de aard van de vindplaats zal door verder onderzoek duidelijk moeten worden.

Wat de verspreiding van de sporen betreft, is een concentratie te zien in het westelijke en centrale gedeelte van het plangebied. Het sporenaantal loopt terug in noordelijke

¹³ Heirbaut 2019.

en oostelijke richting. Hoewel het sporenaantal in de noordelijke en oostelijke richting lager is, betekent dit niet dat dit deel van het terrein geen archeologische resten kan bevatten. Wat wel een verklaring kan bieden voor deze concentratie is dat de sporen eerder de rand van een nederzetting representeren.

Een laatste observatie vanuit het proefsleuvenonderzoek is dat er binnen het terrein een groot hoogteverschil voorkomt. Het plangebied ligt immers in een gradiëntzone op de randzone van een heuvelrug die ten noordoosten van het terrein gelegen is. Hierdoor is er binnen het plangebied een hoogteverschil van ca. 3 m. Mogelijk heeft het terrein in het verleden te lijden gehad van erosie. Desondanks blijken de sporen nog goed bewaard gebleven te zijn. Zowel in het vlak als in de coupe zijn deze nog duidelijk herkenbaar en diep bewaard.

5.2 Conclusie en aanbevelingen

Op basis van het bureauonderzoek met het landschappelijk bodemonderzoek en de resultaten van het proefsleuvenonderzoek kunnen enkele conclusies getrokken worden met betrekking tot het plangebied en de archeologische potentie.

Hoewel het terrein op basis van het landschappelijk bodemonderzoek geen potentie meer had op het aantreffen van een steentijdartefactensite, is wel gebleken dat er archeologische sporen en resten van een sporensite in de bodem aanwezig zijn. Deze sporen en resten zijn goed bewaard en de verspreiding en aard van deze sporen en resten suggereert twee bewoningsfasen. Hoe deze juist dateren, is nog niet helemaal duidelijk aangezien er diagnostisch materiaal ontbreekt, maar er wordt met enige voorzichtigheid vermoed dat deze sporen en resten uit de metaaltijden (mogelijk ijzertijd) en de middeleeuwen (vroeg middeleeuwen) dateren.

Op basis van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek kan dus geconcludeerd worden dat er zich binnen de grenzen van het plangebied een behoudenswaardige archeologische site bevindt. Deze zal door de geplande werken zeker worden verstoord. Verder onderzoek in de vorm van een opgraving is bijgevolg vanuit een kosten-batenanalyse geadviseerd. Immers, niet alleen dienen de sporen en resten onderzocht te worden, zij zullen ook meer informatie kunnen opleveren over menselijke bewoning in dit gedeelte van de stad Aarschot. Vanuit de positie van kennisvermeerdering is verder onderzoek dus ook aanbevolen. De methodiek voor dit verder onderzoek is uitgeschreven in het programma van maatregelen.

Literatuur

Geraadpleegde websites

<https://www.dov.vlaanderen.be/>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/>

<https://cai.onroerenderfgoed.be>

<http://www.geopunt.be/>

Geraadpleegde literatuur

Heirbaut, E.N.A., 2019: Verkaveling aan de Bekaflaan in Aarschot. Archeologienota, LAReS-rapport 211.

Lijst van figuren

projectcode	fig.nr.	type	onderwerp	schaal origineel	schaal afbeelding	aanmaakdatum origineel/afbeelding
2020C366	1	Kadasterkaart	aanduiding van plangebied op GRB	Onbekend	1:10.000	11/05/2020
2020C366	2	Technische tekening	Verkavelingsplan	Onbekend	Onbekend	2019
2020C366	3	analysekaart	CAI-locaties geplot op het Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II	Onbekend	1:10.000	11/05/2020
2020C366	4	bodemkaart	uitsnede bodemkaart met aanduiding plangebied	Onbekend	1:10.000	11/05/2020
2020C366	5	Archeologische kaart	voorstel puttenplan uit AN	Onbekend	1:1.000	2019
2020C366	6	Archeologische kaart	uitgevoerd puttenplan tijdens het proefsleuvenonderzoek	Onbekend	1:1.000	11/05/2020
2020C366	7	Archeologische kaart	locatie van de geregistreerde bodemprofielen	Onbekend	1:1.000	11/05/2020
2020C366	8	foto	Referentieprofiel 1	Nvt	Nvt	8/05/2020
2020C366	9	foto	Referentieprofiel 2	Nvt	Nvt	8/05/2020
2020C366	10	Archeologische kaart	Vlakhogtes	Onbekend	1:1.000	11/05/2020
2020C366	11	Foto	Detailfoto's aangetroffen sporen	Nvt	Nvt	8/05/2020
2020C366	12	Archeologische kaart	Allesporenkaart	Onbekend	1:350	11/05/2020
2020C366	13	Foto	Coupefoto's aangetroffen sporen	Nvt	Nvt	8/05/2020
2020C366	14	foto	Detailfoto en coupefoto's aangetroffen sporen	Nvt	Nvt	8/05/2020

Lijst van bijlagen

projectcode	bijlagenr.	omschrijving	schaal	datum van maak
2020C366	1	Allesporenkaart	1:350	11/05/2020
2020C366	2	Proefsleuvenkaart met ligging van absolute hoogtes van het vlak/sporen	1:550	11/05/2020
2020C366	3	Tekeningenlijst	Nvt	11/05/2020
2020C366	4	Fotolijst	Nvt	11/05/2020
2020C366	5	Sporenlijst	Nvt	11/05/2020
2020C366	6	Vondstenlijst	Nvt	11/05/2020

2020C366	7	Shapefile van de contouren van de proefsleuven	Nvt	11/05/2020
2020C366	8	Vondstendeterminatie	Nvt	11/05/2020

iet van toepassing in bijlagen:

- Lijst van plannen en tekeningen: zie lijst van figuren
- Stalenlijst
- Skeletformulieren
- Conservatierapport
- Resultaten van aardkundige en natuurwetenschappelijke analyses (ruwe data)